

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

α. Ἡ γλῶσσα ὡς μητέρα πατρίδα	35
β. Τί πράττουν τά ἔθνη μέ αὐτοσεβασμό γιά τήν προστασία τῆς γλώσσας των	36
i. Οἱ Ρῶσοι	36
ii. Στήν Ἰαπωνία	37
iii. Στήν Κορέα	37
iv. Στήν Κίνα	37
v. Στήν Ἰσπανία	37
vi. Στή Γαλλία	37
vii. Τό Ἰσραήλ	38
γ. Ἀκρόπολή μας ἡ Γλῶσσα μας	40

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ, ΤΟ «ΔΕΝΔΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ» ΜΑΣ

1. Οἱ ἀφορισμοί τῶν Δένιν καί Κίσσιγκερ περί τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας	41
2. Τά ἰδιάζοντα γνωρίσματά τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας	42
α. Εἶναι ἡ μόνη νοηματική γλῶσσα	42
β. Εἶναι αἰτιώδης	43
γ. Ἔχει μαθηματική δομή	43

δ. Είναι μή όριακή	43
ε. Είναι σωστική	43
στ. Είναι πληροφορική	43
ζ. Είναι Κωδική	43

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΩΣ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

<i>1. Γεωγραφικῶν καί γεωστορικῶν πληροφοριῶν</i>	
<i>τοῦ παρελθόντος</i>	45
i. Ἡ λέξη «Μεσόγειος»	45
ii. Ἡ λέξη «Θεσσαλία»	45
iii. Ἡ λέξη «Ἄσσια»	46
iv. Ἡ λέξη «Πόλος»	46
v. Ἡ λέξη «Σελήνη»	47
vi. Ἡ λέξη «Ἡλικία»	47
vii. Ἡ λέξη «σέλας»	47
viii. Ἡ λέξη «Ὠκεανός»	47
ix. Ἡ λέξη «Θράκη»	47
x. Ἡ λέξη «Ἀρκαδία»	49
<i>2. Λέξεις δηλωτικῆς βιοσυστασίας καί βιολειτουργιῶν</i>	50
<i>3. Καί ἀστρονομικῆς γνώσεις;</i>	51
<i>4. Ἀκόμη καί κοσμογονικῶν θεωριῶν θεμελιωτές;</i>	52
i. Οἱ λέξεις Ζεός-Δεός κώδικες τῆς κοσμογονίας	52
ii. Νοῦς ὁ κοσμοποιός τοῦ Σύμπαντος	54
<i>5. Διδασκάλισσα ἡ Γλῶσσα-Γνῶσα τῶν Ἑλλήνων</i>	55

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΓΝΩΜΕΣ ΔΙΑΠΡΕΠΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

A. ΕΛΛΗΝΩΝ	57
------------------	----

1. Πλάτων	57
2. Νικηφόρος Βρεττάκος	57
3. Κ. Τσάτσος	58
4. Ί. Θεοδωρακόπουλος	58
B. ΞΕΝΩΝ	59
1. Γκαϊτε	59
2. Νίτσε	59
3. Βολταίρος	59
4. Λένιν	60
5. Έλεν Κέλερ	60
6. Ζάκ Λακαρριέρ	60
7. Claude Fauriel	60
8. J. Vandryes	60
9. A. Jacobs	60
10. Federico Sagredo	60
11. Έρικ Χάρνακ	61
12. Max fon Laye	61
13. Βέρνερ Χάιζεμπεργκ	61
14. Ζάκ Λακαρριέρ	61
15. Γκεμερέν	61
16. Μίν Χούα Τσέν	61
17. Άντιρέ Μαλρώ	61
Γ. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΥΜΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	62

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ Η ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

A. Η ΙΒΗΡΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	67
« <i>Η Άρχαία Έλληνική νά καθιερωθῆ ὡς «κοινή πολιτιστική γλῶσσα» τῆς Ένωμένης Εὐρώπης</i>	67
1. Σύντομο ἱστορικό τῆς Προτάσεως	67

2. <i>Καί τό «Greece» τί ἐποίησεν;</i>	68
3. <i>Καί τί ἐποίησεν περαιτέρω τό «Greekstan» (Ἑλλαδιστάν);</i>	71
B. Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΛΑΜΑΣΣΟΥΡ	71
1. <i>Ζακλίν ντέ Ρομιγύ</i>	72
2. <i>Peter Lewis</i>	73
3. <i>Simon Goldhill</i>	73
4. <i>Ἡ δική μας... ἀντιπρόταση</i>	73

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΛΑΩΝ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

A. ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΩΡΕΣ	75
1. <i>Ἡ ἐρμηνεία τῆς παιδευτικῆς ἐπιδράσεώς της</i>	75
2. <i>Ἡ ἐπιβεβαίωση τοῦ Πλάτωνος</i>	76
3. <i>Οἱ μαρτυρίες περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γλωσσικοῦ «ἀποικισμοῦ» στὶς Εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες</i>	79
α. <i>Στὴ Λατινικὴ</i>	79
β. <i>Τὰ Ἑλληνικά στὴ Ἑλβετία</i>	80
γ. <i>Στὴ Γαλλικὴ</i>	80
i. <i>Ἡ προσφυγὴ στὴν Ἑλληνικὴ γιά τόν ἐμπλουτισμό τῆς Γαλλικῆς</i>	82
ii. <i>Ἡ Ἑλληνικὴ μέ... Γαλλικὴ ἀμφίεση</i>	82
δ. <i>Στὴν Ἀγγλικὴ</i>	83
i. <i>Ἡ Ἀγγλικὴ: ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα «μεταμφιεσμένη»</i> ...	83
ii. <i>Τὰ Ἑλληνικά δάνεια τῶν Ἀγγλῶν</i>	84
iii. <i>Ἡ Ἑλληνο-ἀγγλικὴ</i>	84
iii.a. <i>Στὴν Οἰκονομικὴ Ἐπιστῆμη</i>	84
iii.β. <i>Στὴν Ἱατρικὴ Ἐπιστῆμη</i>	86
iii.γ. <i>Στὴν Τεχνικὴ καὶ τὴν Τεχνολογία</i>	87
<i>Ἡ Ἡλεκτρονικὴ γλῶσσα... ἑλληνοαγγλικὴ</i>	87

<i>Τό Πρόγραμμα “Eureka” της Microsoft</i>	88
<i>Τό πρόγραμμα ηλεκτρονικής εκμάθησης της Έλληνικής Γλώσσας από τό CNN</i>	88
ε. Στήν Γερμανική	88
στ. Στήν Ίταλική καί Ίσπανική!	90
B. Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ	91
1. Στήν Έβραϊκή	91
2. Στήν γλώσσα τῶν κατοίκων... τοῦ Εἰρηνικοῦ	92
3. Στήν γλώσσα τῶν κατοίκων... τῆς Ἀμερικῆς	92
α. Στήν γλώσσα τῶν Μάγιας	92
β. Στήν Νότια Ἀμερική	93
4. Στήν Βασκική	93
5. Οἱ Ἑλληνικές λέξεις στήν Ρωσική γλώσσα	94
6. Ἡ Ἑλληνική στήν Τουρκική	96
α. Ὁκτώ χιλιάδες ἑλληνικές λέξεις τουρκοντυμένες	96
β. Ἡ Ἑλληνική, ἐπίσημη γλώσσα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας μέχρι τό 1570	96
γ. Μερικές λέξεις Ἑλληνοπούλες μέ... φερετζέ	97

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΤΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

A. ΗΠΕΙΡΩΝ	99
1. Ἀσία	99
2. Ἀτλαντίς	99
3. Ἀμερική	101
4. Ἀρκτική	101
5. Εὐρώπη	102
6. Ὠκεανία	102

B. ΧΩΡΩΝ, ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΚΑΙ ΛΑΩΝ	103
1. Αίγυπτος	103
2. Αιθιοπία	103
3. Άλβανία	103
4. Άρβανιτιά–Περί Άρβανιτιῶν (Άρβωνιτιῶν)	104
5. Άραβία	108
6. Άργεντινή	108
7. Άρμενία	108
8. Βουλγαρία (Βουργαρία)	109
9. Γαλατία (Γαλλία)	109
10. Γερμανία (Deutschland)	110
11. Γεωργία	110
12. Γουνέα (Γκῆ–νέα)	110
13. Γροιλανδία	110
14. Δανία	111
15α. Δαρδανίς ἢ Τροία	111
15β. Δαρδανία (Vardarska)	112
16. Δαννία	112
17. Θράκη	112
18. Ίαονία (ἡ Χώρα τῶν Βάσκων)	113
19. Ίαπωνία	113
20. Ίθηρία	114
α. Ίσπανία καί Πορτογαλία	114
β. Γεωργία	114
21. Ίρλανδία	114
22. Ίλλυρία	115
23. Ίνδονησία, Μεγανησία, Μικρονησία, Πολυνησία	115
24. Ίσπανία	116
25. Ίσραήλ	116
26. Ίταλία	116
27. Ίωνία	117
28. Κελτική (ἡ Χώρα τῶν Κελτῶν)	117
29. Κίνα	117

30. Λάτιον	117
31. Λιθουανία	118
32. Λυκία	118
33. Μάλτα	119
34. Μακεδονία ή Έλληνίς άρχαιοθέν	119
35. Μονακό	119
36. Μηδία	119
37. Παλαιστίνη	120
38. Περσία	120
39. Ποντική (ή Έλλάς του Πόντου)	121
40. Σκωτία	122
41. Σκυθία	122
42. Συρία	123
43. Ταρκυνία	123
44. Τυρρηγία (ή Χώρα των Έτρούσκων)	123
45. Φοινίκη	123
46. Ίορδανία (Ίαρδανία)	124
Γ. Η ΕΛΛΑΣ	124
α.Έτυμολογικές άπόψεις	124
β.Μυθολογική άποψη	124
ΕΛΛΑΣ (HELLAS) (OXI GREECE)	126

ΜΕΡΟΣ Β'

Η ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΟΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΕ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ

1. Λόγοι φιλοσοφικοί 129
2. Πολιτικοί–Παιδευτικοί λόγοι 130

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ο ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

1. Ἡ ἀπόκρουση τῆς Ἡρακλείτειας θεωρίας 137
2. Τά ἐπιχειρήματα τοῦ Πλάτωνος 138
3. Ἡ διά γραμμάτων ἀπεικόνιση (ὀπτική παράσταση) ἢ
ἡ φωνητική μίμηση τοῦ ὀνομαζομένου πράγματος 141
4. Ποιές, συνοπτικῶς, οἱ Πλατωνικές θέσεις
γιά τήν γλωσσοδημιουργία τῆς Ἑλληνικῆς 142
5. Ἡ ἀξιολόγηση τῶν Πλατωνικῶν θέσεων 142
 - i. Ἡ Ἑλληνική γλῶσσα εἶναι ἐπίτευγμα
ὕψλης διανοήσεως 142
 - ii. Ἡ Ἑλληνική εἶναι κιβωτός παναρχαίων γνώσεων 143

- iii. Ἡ Ἑλληνική εἶναι ἡ ἀποθησαύριση
τῶν πρωτοποριακῶν πνευματικῶν συλλήψεων 143

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ἡ ΑΠΟΚΡΟΥΣΗ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ–ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ Σοφιστικός λόγος 145
2. Οἱ ἀμύντορες τῆς Ἀθηναϊκῆς πολιτείας 148
 - i. Ὁ Ἀριστοφάνης 148
 - ii. Ὁ Σωκράτης 149
3. Τά «ὑπερόπλα» τοῦ Σωκράτη 150
4. Ἡ συν-ζήτηση, ἡ διαλεκτική ἀναζήτηση
τοῦ ὀρθοῦ ὀρισμοῦ τῶν ἐννοιῶν 152
5. Οἱ Ἑλληνικές λέξεις κλίμακες ἀναβάσεως
τοῦ πνεύματος ἀπό τό ἐφήμερο στό αἰώνιο 153
6. Ἡ ἀναγόρευση τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας
ὡς τελείου τεχνουργήματος 156
7. Ἡ ἀξιολόγηση τῆς Πλατωνικῆς ἐποποιίας 157

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ο ΕΛΛΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΦΥΣΙΣ ΟΙ ΓΕΝΝΗΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

- α. Οἱ ἀρχαῖες μαρτυρίες περί αὐτοχθονίας τῶν Ἑλλήνων ... 160
- β. Τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυίας δημιούργημα
«ἡ τῶν θεῶν γλῶττα», ἡ Ἑλληνίς 161
 - i. Ἡ διαπίστωση τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυίας
ἐκ τῆς ὀρθότητος τῶν ὀνομάτων 161
 - ii. Ἡ διαπίστωσή της ἐκ τῆς ὀρθῆς χρήσεως
φθόγγων καί συλλαβῶν
διά τόν σχηματισμόν τῶν λέξεων 162

- γ. Ἡ Ἑλληνίς φύσις «οὐχί κραυγὴν ἀφήησι»
περί τοῦ γηγενοῦς καί τῆς αὐτοφύιας
τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καί τοῦ Ἀλφαβήτου τῆς 163

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Η ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ «ΘΕΙΟΤΗΤΟΣ» ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

- A. ΤΟ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ** 165
- α. Ἡ ἐτυμολόγηση κυρίων ὀνομάτων 165
- β. Ἡ ἐτυμολόγηση ὀνομάτων τῶν ἀστέρων
καί φυσικῶν φαινομένων 167
- γ. Ἡ ἐτυμολόγηση ἠθικῶν ἐννοιῶν 168
- B. Η ΕΤΥΜΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ** ... 169
- α. Προσηγορικῶν ὀνομάτων 169
- β. Ἡ γοητεία τῶν κυρίων ὀνομάτων 170
- i. Τά κύρια γνωρίσματα τῆς ἑλληνικῆς ἀνθρωπωνυμίας .. 170
- ii. Τά Ἀμφιδρόμια καί ἡ ἐπιλογή τῶν ὀνομάτων 171
- iii. Παραδείγματα ὀνομάτων 173
- γ. Ἐπιλογή μέ ἀρκτική-ὄδηγό ἔννοια τήν «ἀλήκη» 175
- i. Ἀνδρῶν ὀνόματα 175
- ii. Γυναικῶν ὀνόματα 175
- δ. Ἡ γλυκύτητα τῶν Ἑλληνικῶν γυναικείων ὀνομάτων 175
- i. Γυναικεῖα ὀνόματα περιέχοντα τό γράμμα Λ 176
- ii. Γυναικεῖα ὀνόματα περιέχοντα τό Ν 178
- iii. Ἡ οὐδετεροκλητεία γυναικείων ὀνομάτων 179
- ε. Ἡ Ἑλληνονοματοδοσία ὡς μέσο συντήρησης
τῆς ἐθνικῆς μνήμης, ὑπερηφάνειας καί προσδοκίας 180
- i. Ἀρχαῖα ἑλληνικά ὀνόματα ὡς βαπτιστικά 182
- ii. Οἱ Ἑλληνες Προπάτορες
 πλάι σέ Χριστιανούς ἀγίους 183

iii. Οί βάσιμες ύποψίες τοῦ Ἄλῃ Πασᾶ	184
στ. Ἡ Ἑλληνική ὡς ἀστείρευτη πηγή ἀρδεύσεως τῆς Χριστιανικῆς ὀνοματοθεσίας	185
ζ. Ἀρχαῖα Ἑλληνικά ὀνόματα θεωρούμενα ὡς Χριστιανικά	186

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΘΛΟΣ ΜΕΓΑΣ Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

1. Ἡ σημασία τῆς ἐπινοήσεως τοῦ Ἀλφαβήτου	193
2. Ὁ μέγας μῦθος: Τό Ἀλφάβητο... Φοινικικό!	194
3. Ἡ ἀναίρεση καί κατεδάφιση του ψεύδους	195
α. Γραπτές μαρτυρικές καταθέσεις	195
β. «Τά ἀνά χεῖρας πράγματα», οἱ Πινακίδες κραυγαλέως φθέγγονται	197
γ. Ἡ στεντόρεια φωνή τῶν ἰδίων τῶν γραμμάτων	198

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΑΠΟΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ	199
-------------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

A. ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΤΗΣ 203

Ἡ κατάθεση τοῦ Πλάτωνος

1. Ἡ θέση ὀρθῶν ὀνομάτων ἀπαιτεῖ καί
τὴν ὀρθή γραμματικὴ μορφή των 203
2. Ἡ θέση τῶν πρώτων ὀνομάτων 204
 - α. Ἡ ἠχητικὴ διὰ τῆς φωνῆς μίμηση τοῦ μιμουμένου 204
 - β. Ἡ ὀπτικὴ ἀπεικόνιση 204
3. Ἡ ὀρθὴ λεξονομασία τῶν ἐννοιῶν δυνατὴ μόνον
διὰ τῆς γνώσεως τῶν ἀρχετύπων τους 205
4. Ἡ κωδικοποίηση τῆς Ἑλληνικῆς ὀνοματοθεσίας 207
5. Ἡ σύλληψη τῆς ἀμετάβλητης οὐσίας καί
τῶν σταθερῶν χαρακτηριστικῶν τῶν πραγμάτων
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὀνοματοθετῶν, τὸ «μυστικόν»
τῆς αἰωνιότητος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας 208

B. ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

Οἱ ἀμάχητες μαρτυρίες τῶν φωνημάτων καί γραμμάτων τοῦ Ἄλφαβήτου

Τὸ Ἄ(λφα)	210
Τὸ Β(ῆτα)	212
Τὸ Γ(άμα)	212
Τὸ Δ(έλτα)	213
Τὸ Ἐ(ψιλόν)	215
Τὸ Ζ(ῆτα)	216
Τὸ Ἡ(τα)	216
Τὸ Θ(ῆτα)	217

<i>Τό Ι(ῶτα)</i>	218
<i>Τό Κ(άπα)</i>	219
<i>Τό Λ(άμδα)</i>	220
<i>Τό Μ(εῖ)</i>	221
<i>Τό Ν(εῖ)</i>	222
<i>Τό Ξ(εῖ)</i>	224
<i>Τό Ὅ(μικρον)</i>	224
<i>Τό Π(εῖ)</i>	225
<i>Τό Ρ(ῶ)</i>	226
<i>Τό Σ(ῖγμα)</i>	226
<i>Τό Τ(αῦ)</i>	227
<i>Τό Υ(ψιλον)</i>	228
<i>Τό Φ(εῖ)</i>	228
<i>Τό Χ(εῖ)</i>	229
<i>Τό Ψ(εῖ)</i>	229
<i>Τό Ω(μέγα)</i>	230

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

1. <i>Τά Προ-ευκλείδεια Ἀλφάβητα</i>	231
2. <i>Τό Λατινικό (Ἑλληνικό) Ἀλφάβητο</i>	232
3. <i>Διαφορές τοῦ Λατινικοῦ Ἀλφαβήτου πρὸς τό Ἀττικό καί ὁμοιότητές του πρὸς τό Χαλκιδικό</i>	234
4. <i>Ἡ κατεύθυνση τῆς γραφῆς</i>	235
α. «Ἐπί τά λαιά»	235
β. «Βουστροφιδόν»	236
γ. «Ἐς εὐθύ»	237
δ. «Ἐς κύκλου σχῆμα»	237
5. <i>Τό Κυριλλικό Ἀλφάβητο τῶν Σλαύων</i>	239
6. <i>Τό Ἀττικό Ἀλφάβητο</i>	239
I. <i>Τό ἀρχαῖο</i>	239

II. Τό Ἄλφάβητο τοῦ Ἀρχίνου (ἢ Εὐκλείδειο)	240
III. Πίνακας παραβολῆς τοῦ Ἀττικοῦ Χαλκιδικοῦ καί Λατινικοῦ Ἄλφαβήτου	243
IV. Ὁ Ἄλφαβητάρριθμος τῶν Ἑλλήνων	244
V. Δεῖγμα τοῦ Σολωνείου Ἄλφαβήτου	245

ΜΕΡΟΣ Δ'

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΑΠΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Γενικά	249
1. <i>Οἱ πανάρχαιες μαρτυρίες</i>	249
α. Τῶν ὀστράκων καί πινακίδων	249
i. Τὰ ὀστράκα τῶν Πιλικάτων τῆς Ἰθάκης	249
ii. Ἡ ξύλινη πινακίδα τοῦ Διοσηλιοῦ τῆς Καστοριάς	250
β. Τῶν Ὀρφικῶν Ὑμνων	250
γ. Ἀνακοίνωση Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου	251
δ. Οἱ μαρτυρίες τῶν Ἱερογλυφικῶν τῆς Αἰγύπτου	252

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Γενικά	255
--------------	-----

α. Ἡ Αἰολική	256
β. Ἡ Δωρική	256
γ. Ἡ Ἀρκαδοκυπριακή	257
δ. Ἡ Ἰωνική (ἢ «Ἰάς»)	258
ε. Ἡ Ἀττική (ἢ «Ἀτθίς»)	259
στ. Ἡ Ἀσιανισμός–Ἀττικισμός	260

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ἡ Κοινή Ἀττική ὡς Κοινή Ἀλεξανδρινή

1. Ἡ Κοινή Ἑλληνική Λαλιά	263
2. Ἡ ἐπινόηση τῶν τόνων καί ἡ ἐπαναφορά τῶν πνευμάτων	264
3. Ἡ Ἑλληνιστική Κοινή ὡς ἐξέλιξη τῆς Ἀττικῆς Κοινῆς	264
4. Οἱ «λαθρεπιβάτες» τῆς Ἑλληνικῆς Γλωσσικῆς Ἀργοῦς	265
α. Ὁ Ἑβραϊσμός	265
i. Τό ἱστορικό τῆς ἐπιβίβασεως	265
ii. Ἡ μετάφραση τῶν Ἑβδομήκοντα	266
iii. Τό καταπίστευμα τοῦ Γιαχβέ πρός τόν Ἰσραήλ σέ γλῶσσα Ἑλληνική	267
β. Ὁ Χριστιανισμός	268
«Ἡ γλῶσσα τῶν θεῶν ἔγινε ἡ γλῶσσα τοῦ ἑνός Θεοῦ»	268
γ. Ἡ Ρωμαιο–Βυζαντινοκρατία	269

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ἡ Ἑλληνική Γλῶσσα

Κατά τὴν Βυζαντινὴ Περίοδο

1. Ὁ Ἑλληνομάχος Ἰουστινιανός στῶν «μυσαρῶν» Ἑλλήνων τῆ γλῶσσα καταφεύγει	272
2. Τό ἀνθελληνικό μένος τοῦ Ἰουστινιανοῦ	273
3. Ἀποκλειστικὴ γλῶσσα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἡ ἑλληνική	276

4. Τό δεσποτικό καθεστώς έλληνικά όμιλεῖ,
έλληνικό όμως δέν αὐτοαποκαλεῖται 276
5. Ἡ Ἑλληνική Ἀναγέννηση 278
6. Ἡ «έρμαφρόδιτη» γλῶσσα τῆς βυζαντινῆς ποιήσεως,
ή Πρωτονεοελληνική 279
- α. Ἡ Ἀκριτική ποίηση 280
- β. Ἡ Πτωχοπροδρομική 281
7. Ἡ έμφάνιση τοῦ «γλωσσικοῦ δικέφαλου αἰετοῦ»
τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ 282
- α. Ἡ λόγια γλῶσσα 282
- β. Ἡ δημώδης (δημοτική) γλῶσσα 284

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ–Η ΓΕΝΕΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

- Γενικά 287
1. Ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τοὺς Σταυροφόρους
(1204) καί ἡ Φραγκοκρατία έφαλτήριο
τῆς δυναμικότερης ἀναζωπυρώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ 289
2. Ἡ Πελοποννησιακή, Κοινή Νεοελληνική Γλῶσσα 290
3. Τό «Χρονικόν τοῦ Μορέως»,
τό παιδικό νανούρισμα τῆς Νεοελληνικῆς 295
4. Ἡ Κρητική Λογοτεχνία 396
5. Ἡ Κυπριακή Μοῦσα 396

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΟΘΩΜΑΝΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ

- Γενικά 299
1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία 300
- α. Γλωσσικός καί έθνικός Ἑλληνομνήμων ἡ Ἐκκλησία 301

β. Στήν "Αγία Λαύρα ή κήρυξη τῆς Πρώτης Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως ὑπό τῆς Ἐκκλησίας-Ναυμαχία Ναυπάκτου	.. 303
γ. Ἡ ἴδρυση καί συντήρηση πνευματικῶν θερμοκηπίων ὑπό τῆς Ἐκκλησίας κατά τήν Τουρκοκρατία 306
δ. Ἡ λόγια γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα καί κληροδότημα 307
2. <i>Ἡ Δημοτική γλῶσσα, ἡ ἄλλη ἄγκυρα διασώσεως τῆς ἑλληνικῆς λαλιᾶς</i> 307
α. Ἡ γλῶσσα τῆς δημοτικῆς μας μούσας, ἡ ἀμάχητη ἐπιβεβαίωση τῆς ἐθνικῆς μας συνέχειας καί ταυτότητας 308
β. Τά μετά τήν "Αλωση δημοτικά τραγούδια 309
i. Οἱ Θρηνοί 309
ii. Οἱ Θρύλοι καί οἱ Μύθοι 311
1. Γ. Βιζυηνός 311
α. Τό Μπαλουκλί 311
β. Ὁ τελευταῖος Παλαιολόγος 312
2. Νίκος Καζαντζάκης 320
γ. Τά τραγούδια τῆς Σιωπῆς 321
δ. Τά τραγούδια τῆς Λεβεντιᾶς καί τοῦ Ξεσηκωμοῦ 323
ε. Τά Ἐρωτικά λαλήματα 322
στ. Τά θρηνωδήματα (μοιρολόγια) 324
3. <i>Ἡ «Πανεπιστημιούπολη» τῶν Ἰωαννίνων, καθέδρα τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας</i> 325
α. Τό «Φλαγγίνειον Φροντιστήριον» τῆς Βενετίας 325
β. Ἡ πανεπιστημιούπολη τῶν Ἰωαννίνων 326

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

A. ΑΠΟ ΤΟ 1830 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1900 329
Γενικά 329

1. *Ἡ «Βαβυλωνία» τοῦ Δ. Στεφάνου* 330
2. *Ἡ προκριθεῖσα λύση: ἡ δημιουργία τῆς Καθαρεύουσας* 334
3. *Οἱ ἐθνικές ὑπηρεσίες καί
προσφορές τῆς Καθαρεύουσας γλώσσας* 336
4. *Οἱ παιδικές ἀρρώστιες τῆς Καθαρεύουσας* 338

B. ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1900 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1974 341

I. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ... 341

1. *Ἡ ἀναγνώριση τῶν διακριτῶν ρόλων Καθαρεύουσας
καί Δημοτικῆς* 341
 - α. Ἡ Καθαρεύουσα 341
 - β. Ἡ Δημοτικὴ 341
2. *Ἡ ἐπιλογή πορείας τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ,
ὁ βασικός λόγος τῆς γλωσσικῆς διαμάχης* 344

II. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ

ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ 347

- α. Τά «Ὁρεστειακά» (1903) 347
- β. Τά «Εὐαγγελικά» (1906) 347
- γ. Τό πραξικόπημα
τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου» (1908–1911) 348
- δ. Ἡ κομματικοποίηση τῆς γλωσσικῆς διαμάχης 348
- ε. Οἱ ἰδιαιτερότητες τῆς Ἀριστερᾶς γλώσσας 348
- στ. Ἡ «Δίκη τῶν Τόνων» 350
 1. Τό ἱστορικό 350
 2. Οἱ καινοδοξίες τοῦ Ἰ. Κακριδῆ 351
 - α. Γιά τὴν κλασικὴ παιδεία 351
 - β. Γιά τὴν ἱστορικὴ γραφή, τὰ πνεύματα
καί τοὺς τόνους 351
 3. Οἱ ἀντιδράσεις τῶν Καθηγητῶν
τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
καί ἡ ἐπιχειρηματολογία τους 352

4. Ἡ δικτατορική νοοτροπία
 ἑνός δημοκρατικοῦ Καθηγητῆ καί
 ἡ δημοκρατική εὐαισθησία ἑνός δικτάτωρος 354

ΜΕΡΟΣ Ε΄

ΤΑ ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΕΙΑ ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΑΝΟΣΙΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟ 1974

- Γενικά 359

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΩΝ

1. *Ἡ μετάλλαξη τοῦ Ἑλλήνος σέ Graeculum*
(Γραικύλον-Ἑλληνίσκον) 363
 - α. Ἀπο-παραγωγικοποίηση τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας 363
 - β. Ἀπο-ὁμογενοποίηση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος 363
 - γ. Ἀπο-ταυτοποίηση τοῦ Ἑλλήνος 363
 - δ. Ἀπο-γύμνωσή του ἀπό τόν ἐθνικό ἐξοπλισμό του 363
 - ε. Ἀπο-παίδευση καί ἀφελληνισμός του 364
 - στ. Ἀπο-χριστιανοποίησή του 364
2. *Ἑλλήνων μυσαρὸ ἔργο ἢ ἐπιχείρηση*
ὕβριδοποιήσεως τοῦ Ἑλλήνος 364
3. *Οἱ μετανοήσασες Μαγδαληνές* 366

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

1. *Τά διαδοχικά στάδια και οι “σταδιονικές” του δολί(χ)ου δρόμου της ύπονομεύσεως της γλώσσας μας* 367
 - α. Ἡ νεολεξιλαγνική ύστερία του Σοσιαλιστικοῦ Κινήματος (1974) 367
 - β. Ὁ ἀπρόσμενος σύμμαχος τῶν νεοφανατικῶν Γεώργιος Ράλλης. Ὁ ἀπαγχονισμός της Καθαρεύουσας καί τό ἄνοιγμα της Κερκόπορτας για τήν ἄλωση (ἐξοστρακισμό) τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν (1976) 368
 - I. Ἡ κατάργηση της Καθαρεύουσας 368
 - II. Τό ἄνοιγμα της Κερκόπορτας για τήν ἄλωση τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν 368
 - γ. Ἡ «μεταρρύθμισηF τῶν καταργήσεων» (1982) 370
2. *Τά τρία γλωσσικά ἐγκλήματα τῶν «Νεο-Φωστήρων»* 371
 - i. Ἡ πνευματοκτονία της Ἑλληνικῆς Γραφῆς καί ἡ ἀποπνευματοποίηση τῶν Ἑλληνοπαίδων 372
 - Ἡ καταγραφή της πνευματοκτονίας ἀπό τόν φιλόλογο κ. Ἐρρίκο Κολοβό 372
 - Ἡ ἐπιβολή του μονοτονικοῦ 372
 - α. Τά δικαιολογητικά ἐφευρήματα 372
 - β. Ἡ κατάρριψη τῶν ἐφευρημάτων 373
 - γ. Οἱ ἐπιπτώσεις του μονοτονικοῦ 375
 - ii. Ἡ κατάργηση της ἱστορικῆς ὀρθογραφίας 376
 - iii. Ἡ πατροκτονία, ὁ ἐξοστρακισμός της Κλασικῆς Παιδείας ἀπό τήν ἐκπαίδευση 377
 - vi. Οἱ σιωπηροί συνένοχοι 378
 3. *Γιατί πρέπει νά ἐπανέλθουν οἱ τόνοι* 379

Οἱ συνταγματικές προβλέψεις της Ἀθηναίων πολιτείας για τήν τροποποίηση τῶν γραμμάτων 381

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΟΙ ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΕΙΟΙ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

1. *Ἡ βαμπιρική ἀφαίμαξη τοῦ λεξιλογίου καί
ἡ βαθμιαία λοβοτομή του* 383
2. *Ἡ Ροβεσπιερική λεξικτονία* 384
3. *Ἡ ἀοριστολογία καί ἡ ρευστοποίηση τῶν λέξεων* 385
4. *Ἡ Νεολεξιμανία* 385

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΟΙ ΓΛΩΣΣΙΚΟΙ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΟΙΚΙΛΟ- ΧΡΩΜΩΝ ΘΙΑΣΩΤΩΝ ΤΗΣ “ΝΕΑΣ ΤΑΞΕΩΣ”

1. *Οἱ ἐπιθέσεις τῶν λαμνοκόπων τῆς “Νέας Τάξεως” γιά
τόν διεμβολισμό τοῦ τιτανικοῦ ὑπερωκεανείου
τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας* 387
 - α. Ὁ γλωσσικός βανδαλισμός 387
 - β. Ἡ ἀτονική γραφή 387
 - γ. Ἡ λατινοποίηση τῆς Ἑλληνικῆς γραφῆς 388
2. *Ἡ ἀποκάλυψη τῆς ἐπιδιωκόμενης “τελικῆς λύσεως”:
ἡ καταθύτιση τοῦ γλωσσικοῦ μας ὑπερωκεανείου
(καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους)* 389
3. *Οἱ προπαρασκευαστικές γιά τόν διεμβολισμό βολές
τῶν λαμνοκόπων–πειρατῶν* 390
 - α. Ὁ ἐξοβελισμός τῶν προθέσεων 390
 - i. Ἡ στρέβλωση τῆς συντάξεώς των 392
 - ii. Ἡ διάσωση των ἀπό τοὺς ξένους 392
 - β. Οἱ κατατομήσεις τῶν γραμμάτων καί τῶν διφθόγγων . . . 393
 - γ. Ἡ ἐξαφάνιση τῆς ὑπογεγραμμμένης 393
 - δ. Ἡ ἀπολάκτιση τῆς ἐτυμολογήσεως τῶν λέξεων 393

ε. Ἡ μανιοκαταθλιπτική ἐκδίωξη τοῦ τελικοῦ ἢ εὐφωνικοῦ -v-	394
στ. Ἡ λυσοῶδης –καί κωμική– τριτοκλιτοκτονία καί ἡ προλεταριοποίηση τῶν τριτοκλίτων	394
ζ. Ἡ ἀρρωστημένη μετοχοαποφυγή	395
η. Ἡ ὑστερική ἐπιρρηματικοτόμηση τῶν εἰς -ως ληγόντων ἐπιρρημάτων	395
θ. Ἡ “μπαγκλαντζική” ἀκλιτολογία τῶν ἐλληνοποιη- θέντων ξενικῶν ὀνομάτων, οὐ μὴν ἀλλά καί τῶν Ἑλληνικῶν	395
ι. Ὁ θάνασος παρατονισμός τῆς γενικῆς	396
ια. Ἡ χυδαιοποίηση τῆς γλώσσας	396
ιβ. Τό “πασίδηλον” τοῦ γλωσσικοῦ ἐγκλήματος καί ὁ ποινικός κολασμός τῶν ἐνόχων	397
ιγ. Ἡ σχιζοφρενική –κωμική καί γελοία– ἀποφυγή ζωντανῶν ἀρχαιοελληνικῶν λέξεων καί καταφυγή σέ ξένες ἢ σέ ἀχρησία εὕρισκόμενες τῆς παλαιοδημοτικῆς	397
ιδ. Ἡ ἀνοχή τῶν ἡμιμαθῶν καί γλωσσοσχιστῶν καί ἡ προώθησή τους	398
4. <i>Ἐνας Ἀλβανός διανοούμενος ἀποκαλύπτει</i>	399
Οἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἰσμαήλ Κανταρέ	399

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄

ΑΝΘΟ - ΛΑΘΟΛΟΓΙΟ ΔΙ - ΟΡΘΟΛΟΓΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΤΑ “ΚΟΡΑΚΙΣΤΙΚΑ” ΕΛΛΗΝΙΚΑ

1. Γενικά 405
2. Υπεύθυνη Δήλωση 406
3. Μιά συμβουλή προς τούς κουλτουριαραίους 407
4. Καί μιá καταγγελία κατά τῶν δημοσιολαλούντων 408

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΜΕΡΙΚΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

1. Πολιτικῶν, Δημοσιογράφων, Δικαστικῶν, Καθηγητῶν Α.Ε.Ι. ... 409
2. Προεδρικοί καί Πρωθυπουργικοί μαργαρίτες 418
3. Ἀποκλειστικῶς δημοσιογραφικές
κακοποιήσεις τῆς Ἑλληνικῆς 422
4. Σταχνολογήματα ἀπό τήν ἐκλεκτή συνάδελφο –φιλόλογο–
κ. Μίνα Καπερώνη–Κοντογιάννη 425
5. Κοινότατα ἀμαρτήματα 432
6. Δημοσιογραφικοί Ἀγγλικο–λιγουρισμοί.
Τό γλωσσικό ἔκτρωμα “Greeklish” 434

7. Ὁ διαπρεπὴς δημοσιογράφος κ. Γιάννης Μαρῖνος
 γρονθοκοπεῖ τοὺς γλωσσοβανδάλους 436

ΜΕΡΟΣ Ζ΄

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

Γενικά 441

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

1. Φωνή καί Λέξις 443
2. Τά μέρη τοῦ λόγου 444
3. Οἱ ἀρετές τοῦ λόγου κατὰ τόν Ζήνωνα τόν Κιτιέα 445

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

1. Τά δεινοπαθήματα τῶν ρημάτων «ἔχω» καί «ἄγω»
 (ἀπλῶν καί συνθέτων) καί ἡ ἀντιμετώπισή τους 447
2. Ἡ σύνταξη τῶν προθέσεων στή Δημοτική καί
 τήν Καθαρεύουσα 450
3. Ὁδηγός ἀποφυγῆς ἀσυνταξίας 407
4. Ἡ σύνταξη τῶν ρημάτων τῆς Νεοελληνικῆς 454

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

A. Η ΠΟΣΟΤΗΣ ΤΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ ...	455
α. Φωνήεντα	455
β. Δίφθογγοι	456
γ. Δίχρονα	456
i. Δίχρονα λήγουσας	456
ii. Δίχρονα παραλήγουσας	457
B. Ο ΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ	459
α. Όξεϊα θέτομε	459
β. Περισπωμένη θέτομε	459
Γ. ΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ	460
α. Ή συλλαβική αύξηση	460
β. Ή χρονική αύξηση	460
γ. Οι ρηματικές καταλήξεις	461
δ. Ίδιαίτερη προσοχή στις έξης περιπτώσεις	462
ε. Δίχρονα ρημάτων	464
i. Μακρά	464
ii. Βραχεία	464
iii. Ποῦ τίθεται ὑπογεγραμμένη	464
Δ. ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ-ΕΠΙΘΕΤΩΝ Κ.ΛΠ.	465
1. Οὐσιαστικά	465
α. Α΄ κλίσεως	465
β. Β΄ κλίσεως	466
γ. Γ΄ κλίσεως	467
2. Ἐπίθετα	469
α. Τριγενῆ καί δικατάληκτα	469
β. Ἐπιθετικές καταλήξεις	469
γ. Ὀρθογραφία παραθετικῶν	470

3. Έπιρρήματα	471
4. Άριθμητικά	472
5. Όρθογραφία συνθέτων	472
6. Δασυνόμενες Λέξεις	473
7. Λέξεις μέ δύο όμοια σύμφωνα	475

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟΣ–ΣΤΙΞΗ

A. ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟΣ	477
B. ΣΤΙΞΗ	478
α. Πότε θέτομε κόμμα	478
β. Πότε θέτομε ύποδιαστολή	478
γ. Πότε θέτομε εισαγωγικά	479
δ. Πότε θέτομε άπόστροφο	479
ε. Πότε θέτομε διαλυτικά	479
στ. Πότε θέτομε παρένθεση ή δύο παύλες	479
ζ. Πότε θέτομε παύλα	479
η. Πότε θέτομε άποσιωπητικά	480
θ. Πότε θέτομε τελεία	480
ι. Πότε θέτομε άνω τελεία ή στιγμή	480
ια. Πότε θέτομε άνω και κάτω τελεία	480

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

A. ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΡΘΗ ΓΡΑΦΗ

ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΕΞΕΩΝ	480
I. Κοινότατα όρθογραφικά σφάλματα	484
II. «Επικίνδυνα» ρήματα	486

B. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΣ–ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ	487
-------------------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ	491
---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΑΠΟΚΑΘΑΡ- ΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ	503
I. Τά ξενόγλωσσα δάνεια	503
II. Τά αντίδάνεια	508

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΑΕΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΕΣ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΕΣ ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ	511
--	-----

ΕΠΙΛΟΓΟΣ	519
ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ	525
<i>Έτυμολογικόν</i>	525
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ	559
<i>Ἡ ἑλληνική γραφή εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἡπειρον καὶ ἢ ἔρμηνεία τῆς παρουσίας τῆς</i>	559
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ	568